

ODDAROWAĆ (3) *vb pf*

o oraz *oba a jasne*.

[*inf* oddarować.] ◇ *praet* 3 *sg m* oddarował (3). ◇ [*con* 1 *sg m* bych oddarował.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII w.

1. *Odplacić, odwdzięczyć się; referre, refundere, remunerari, rependere Cn* (3) : [Ielli tedy oná/ pomoc mi do tego niechce/ żebych oddarował/ niechayże ná chęći dobrodzieiowi dofyć będzie *SenekaGórn* 107.]

oddarować komu (1): Oddarował Pan Piotrowi/ dawşy mu tę wielką zapłatę: iż ná nim kościół fwoy zbudował. *WujNT* 67.

[*Zwrot*: »[czym] oddarować dobrodziejstwo«: nie mieć doştátku/ czymby od dárovác dobrodziejstwo/ ieŝcze to nie winá *SenekaGórn* 34.]

Iron. [komu co czym] (1): kogom miłował/ Ten mi to nienawiścią dziś oddarował. *KochPs* 168.

a. *Zrewanżować się darem* (1) :

oddarować komu (1): chcąc Skánderbegá włówić/ poŝáli mu známienithe dary [...]. Skánderbeg im też oddarował. *BielKron* 258.

[*Zwrot*: »sowito oddarować«: Dar namnieyşy ták wdzięcznie káżdego przyjmował/ Iż w czwor űpoŝob űowito hoynie oddarował *StryjKron* 580 [*Linde*).]

2. [*Pozbyć się przez podarowanie komuś*: którzy przerzeczeni bracia Stanisław i Maciej bandą mieli moc imienia używać tego, sprzedać, zamienić, odarować [!] i jakokolwiek ku najlepszemu pożytku swym przewieść. *KsięgiSądŁąck* 74.]

Synonimy: 1. *nagrodzić, odczynić, oddać, oddziałać*, 2. *oddzielać, odgeltować, odplacić, odplacić się, odpowiedzieć, odsłużyć, odwetować, zawetować*.

Formacje współrdzenne cf DAROWAĆ.

Cf ODDAROWANIE

KW, MG